

CUPRINS

Cin' te mănă, mielule? 9

MIEI ȘI ÎNTÂMPLĂRI DIN COPILĂRIA MEA

Mielul Alb	13
Mielul de prăsilă	25
Mielul orfan	33
Mielul din oală	39
Mielul șchiop	45

MIEI ȘI ÎNTÂMPLĂRI DIN VREMURILE VECHIULUI TESTAMENT

Mielul lui Adam	55
Mielul lui Abel	63
Mielul ocrotitor	72
Mielul nevinovat	83
Profetul păstor	100

MIEI ȘI ÎNTÂMPLĂRI DIN VREMURILE NOULUI TESTAMENT

Mielul de Paște	109
Mielul de jertfă	126
Mielul lui Dumnezeu	137
Mielul adevărat	145
Mielul din Împărăția lui Isus	150
Asemenea Mielului	159
Despre autor	161

MIEI ȘI ÎNTÂMPLĂRI DIN COPILĂRIA MEA

MIELUL ALB

Intro dimineață de iarnă, tata a adus în casă un miel micuț, încă umed, cu blana fină și cărlionțată, de un alb imaculat din cap până-n picioare. Era primul miel din anul acela. L-am luat toți în brațe, i-am mângâiat blănița umedă și am strigat într-un glas:

— Mielul Alb!

Și așa i-a rămas numele: Mielul Alb.

Mielul Alb a crescut alături de noi, când în staul, când în casă. Când ne întorceam de la școală, îl strigam:

— Mielule Alb! Mielule Alb! Unde ești?

El ieșea printre zăbrelele porților și fugea spre noi, copiii. Alerga prin curte, sărea și făcea tumbe de parcă ar fi dorit să ne arate de ce era în stare. Noi ne aplecam spre el, îl mângâiam pe creștetul capului și îl luam în brațe, ceea ce-i făcea mare plăcere. Apoi, Mielul Alb trecea la atac și, cu botul său mic, de un alb strălucitor, și cu cei doi dinți de lapte căuta să îmi atingă nasul, degetele și tot ce era subțire și ascuțit. După câteva încercări delicate de a-mi suga nasul sau degetele, Mielul Alb începea să-și înfigă dinții și să strângă din ce în ce mai tare așteptând, probabil, să curgă lapte. Atunci, țipam de durere, îl loveam ușor peste botic și-l certam:

— Lasă-mă în pace! Degetul meu nu e țâța mamei tale!

Se scurseră astfel câteva săptămâni, timp în care Mielul Alb deveni prietenul și tovarășul nostru de joacă, al copiilor din casă. Când ne auzea vocea

*Autorul, Traian Aldea, în anii '60,
la poalele Apusenilor*

MIELUL ALB

Povestirile profesorului și arheologului Traian Aldea ne descoperă mai bine natura noastră umană și nevoile ei prin oglindirea noastră în inocența și nevinovăția mieilor. Mielul este cea mai tare lecție de curăție morală și de relații puternice și loiale. A despărți un miel de mama lui înseamnă o dramă de nesuportat. Mai toți mieii povestirilor din carte au un cântec preferat: sacrificiul. De unde și povestea Mielului care ne vindecă de moarte prin moartea Lui.

George Uba

Traian Aldea scrie serios. Scrie despre ce a văzut cu ochii lui, despre ce a auzit cu urechile lui și despre ce a pipăit cu mâinile lui. Scrie instructiv, dorind să-i apropie pe copii nu doar de lumea mieilor, ci și de Împărăția Mielului lui Dumnezeu. Scrie simplu, ca să înțeleagă oricine. Scrie pentru copii, dar „bate șaua ca să priceapă” și... părinții.

Florin Bică

Traian Aldea este licențiat în teologie la Universitatea „Babeș-Bolyai”, a obținut un master în Istoria Vechiului Testament de la Jerusalem University College și titlul de doctor în istorie din partea Universității din București. A realizat emisiuni la Radio Vocea Speranței și predă la Institutul Teologic Adventist din Cernica. A publicat: *Scrisorile Apocalipsei* (1994); *Candela Vie* (2002); *Hațor, capitala canaanitilor* (2002); *Comori din pământ* (2006); *Povestea smochinului* (2006).

evs
editura viață și sănătate

ISBN 978-973-101-612-2 CG 51912

